

อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่:

ฉบับ 2 ธันวาคม 1961

แก้ไขปรับปรุง 10 พฤศจิกายน 1972, 23 ตุลาคม 1978

และ 19 มีนาคม 1991

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ

โดย

คณะผู้วิจัย โครงการศึกษาวิจัยการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการเข้าเป็นภาคีสมาชิก UPOV

อันเป็นผลเกี่ยวเนื่องมาจากการจัดทำเขตการค้าเสรี

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 คำนิยาม	4
มาตรา 1 คำนิยาม	4
บทที่ 2 หน้าที่ทั่วไปของภาคีสมาชิก	5
มาตรา 2 ภาระหน้าที่พื้นฐานของภาคีสมาชิก	5
มาตรา 3 ชนิดและสกุลของพืชที่จะให้ความคุ้มครอง	5
มาตรา 4 การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ	5
บทที่ 3 เงื่อนไขในการให้สิทธิแก่นักปรับปรุงพันธุ์	6
มาตรา 5 เงื่อนไขในการคุ้มครอง	6
มาตรา 6 ความใหม่	6
มาตรา 7 ลักษณะประจำพันธุ์ที่แตกต่างจากพันธุ์อื่น	6
มาตรา 8 ความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์	7
มาตรา 9 ความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์	7
บทที่ 4 การยื่นขอรับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์	7
มาตรา 10 การยื่นคำขอ	7
มาตรา 11 สิทธิพิเศษ	7
มาตรา 12 การตรวจสอบคำขอ	8
มาตรา 13 การคุ้มครองชั่วคราว	8
บทที่ 5 สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์	8
มาตรา 14 ขอบเขตของสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์	8
มาตรา 15 การยกเว้นสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์	9
มาตรา 16 การสิ้นสุดของสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์	10
มาตรา 17 ข้อจำกัดของการใช้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์	10
มาตรา 18 มาตรการเกี่ยวกับการควบคุมทางการค้า	11
มาตรา 19 ช่วงเวลาของสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์	11
บทที่ 6 การตั้งชื่อพันธุ์	11
มาตรา 20 การตั้งชื่อพันธุ์	11
บทที่ 7 การเป็นโมฆะและการยกเลิกสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์	12
มาตรา 21 การเป็นโมฆะของสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์	12
มาตรา 22 การยกเลิกสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์	12
บทที่ 8 สหภาพ	13
มาตรา 23 สมาชิก	13
มาตรา 24 สถานะทางกฎหมาย และที่ตั้ง	13
มาตรา 25 องค์กรประกอบ	13

สารบัญญ (ต่อ)

	หน้า
มาตรา 26 สภากรรมการ	13
มาตรา 27 สำนักงานของสหภาพ	14
มาตรา 28 ภาษาที่ใช้	15
มาตรา 29 การเงิน	15
บทที่ 9 การนำอนุสัญญาไปดำเนินการ: ความตกลงอื่นๆ	16
มาตรา 30 การดำเนินการตามอนุสัญญา	16
มาตรา 31 ความสัมพันธ์ระหว่างภาคีสมาชิกและประเทศที่ผูกพันด้วยอนุสัญญารับก่อน	16
มาตรา 32 ความตกลงพิเศษ	17
บทที่ 10 บทบัญญัติสุดท้าย	17
มาตรา 33 การลงนาม	17
มาตรา 34 การให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือ การอนุมัติ; การเข้าเป็นภาคีสมาชิก	17
มาตรา 35 ข้อสงวน	18
มาตรา 36 การสื่อสารเกี่ยวกับการออกกฎหมาย และชนิดและสกุลของพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครอง; ข้อมูลที่จะต้องตีพิมพ์	18
มาตรา 37 การบังคับใช้; การสิ้นสุดของอนุสัญญารับก่อน	19
มาตรา 38 การแก้ไขอนุสัญญา	19
มาตรา 39 การเพิกถอน	19
มาตรา 40 การสงวนสิทธิที่มีอยู่	19
มาตรา 41 ต้นฉบับ และเนื้อหาอย่างเป็นทางการของอนุสัญญา	20
มาตรา 42 หน้าที่ในการเก็บรักษา	20

บทที่ 1

คำนิยาม

มาตรา 1

คำนิยาม

เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

- (i) “อนุสัญญานี้” หมายความว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบัน (1991)
- (ii) “อนุสัญญาปี 1961/1972” หมายความว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ฉบับวันที่ 2 ธันวาคม 1961 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมตามอนุสัญญาฉบับวันที่ 10 พฤศจิกายน 1972
- (iii) “อนุสัญญาปี 1978” หมายความว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ฉบับวันที่ 23 ตุลาคม 1978
- (iv) “นักปรับปรุงพันธุ์” หมายความว่า
  - ผู้ซึ่งได้ทำการปรับปรุงพันธุ์พืช หรือค้นพบและพัฒนาพันธุ์พืช
  - ผู้ซึ่งเป็นนายจ้าง หรือผู้ว่าจ้างของบุคคลที่กล่าวมาข้างต้น ให้ปฏิบัติงานตามกฎหมายของประเทศภาคีสมาชิก หรือ
  - ทายาทของบุคคลที่กล่าวมาแล้วในข้อที่หนึ่ง หรือข้อที่สองแล้วแต่กรณี
- (v) “สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์” หมายความว่า สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ตามที่ได้ระบุไว้ในอนุสัญญานี้
- (vi) “พันธุ์พืช” หมายความว่า พืชที่ได้มีการจัดกลุ่มตามอนุกรมวิธานทางพฤกษศาสตร์ เดียวกันในระดับที่ต่ำที่สุด ทั้งนี้ไม่คำนึงถึงว่าจะมีความครบถ้วนตามเงื่อนไขในการให้สิทธิแก่นักปรับปรุงพันธุ์ ซึ่งอาจเป็น ดังนี้
  - กำหนดได้โดยการแสดงออกของลักษณะที่เป็นผลมาจากกรรมพันธุ์รูปแบบหนึ่ง หรือการผสมผสานของพันธุกรรมหลายลักษณะ
  - มีความแตกต่างจากพืชกลุ่มอื่นๆ โดยการแสดงออกอย่างน้อยหนึ่งลักษณะ
  - สามารถพิจารณาได้เสมือนเป็นพืชกลุ่มหนึ่งที่มีเมื่อนำไปขยายพันธุ์แล้วมีลักษณะไม่เปลี่ยนแปลง
- (vii) “ภาคีสมาชิก” หมายความว่า ประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้
- (viii) “อาณาเขต” ที่เกี่ยวกับภาคีสมาชิก หมายความว่า ถ้าภาคีสมาชิกเป็นประเทศก็ คือ อาณาเขตของประเทศนั้น และถ้าภาคีสมาชิกเป็นองค์การระหว่างประเทศก็ คือ อาณาเขตตามสนธิสัญญาขององค์การระหว่างประเทศนั้น
- (ix) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 30 (1) (ii)
- (x) “สหภาพ” หมายความว่า สหภาพเพื่อการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ที่ได้ตั้งขึ้น โดย อนุสัญญาปี 1961 และต่อมาได้กล่าวถึงในอนุสัญญาปี 1972 อนุสัญญาปี 1978 และอนุสัญญานี้
- (xi) “สมาชิกของสหภาพ” หมายความว่า ประเทศภาคีสมาชิกของอนุสัญญาปี 1961/1972 หรือ อนุสัญญาปี 1978 หรือภาคีสมาชิก

บทที่ 2

หน้าที่ทั่วไปของภาคีสมาชิก

มาตรา 2

หน้าที่พื้นฐานของภาคีสมาชิก

ภาคีสมาชิกแต่ละภาคีสมาชิกจะต้องให้ และคุ้มครองสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 3

ชนิดและสกุลพืชที่จะต้องให้ความคุ้มครอง

- (1) [ประเทศที่เป็นสมาชิกของสหภาพอยู่แล้ว] แต่ละภาคีสมาชิก ที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญาปี 1961/1972 หรืออนุสัญญาปี 1978 จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
  - (i) ในวันที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้จะต้องให้ความคุ้มครองพันธุ์พืชทุกชนิดและสกุลตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาปี 1961/1972 หรือ อนุสัญญาปี 1978 และ
  - (ii) จะต้องให้ความคุ้มครองพันธุ์พืชทุกชนิดและสกุลเมื่อครบระยะเวลา 5 ปีนับตั้งแต่วันที่ มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้
- (2) [สมาชิกใหม่ของสหภาพ] ภาคีสมาชิกที่ไม่ได้มีพันธกรณีตามอนุสัญญาปี 1961/1972 หรืออนุสัญญาปี 1978 จะต้องใช้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้
  - (i) ในวันที่เข้าผูกพันตามอนุสัญญานี้ จะต้องให้ความคุ้มครองพันธุ์พืชอย่างน้อย 15 ชนิด หรือสกุล และ
  - (ii) จะต้องให้ความคุ้มครองพืชทุกชนิดและสกุล เมื่อครบ 10 ปี นับตั้งแต่วันที่ มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้

มาตรา 4

การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ

- (1) [การปฏิบัติ] โดยปราศจากอคติในสิทธิที่ได้ระบุไว้ตามอนุสัญญานี้ ประชากรของภาคีสมาชิกและบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลต่างชาตินี้ที่มีที่ทำการอยู่ในอาณาเขตของภาคีสมาชิกจะต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ และการปฏิบัติกับภาคีสมาชิกอีกฝ่ายแบบเดียวกัน แต่ละภาคีสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเสมือนเป็นชนชาติที่กฎหมายนั้นใช้บังคับอยู่ และจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข และวิธีปฏิบัติที่ได้กำหนดไว้สำหรับชนชาติ ในกรณีนี้ชาติดังกล่าว บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล นั้น ๆ ปฏิบัติตามเงื่อนไขและระเบียบของภาคีสมาชิกอีกฝ่าย
- (2) [ชนชาติ] ตามวัตถุประสงค์ของวรรคก่อน ในกรณีที่ภาคีสมาชิกเป็นประเทศ ชนชาติ หมายความว่า ชนชาติของประเทศนั้น และในกรณีที่ภาคีสมาชิกเป็นองค์การระหว่างประเทศ ชนชาติ หมายถึง ชนชาติของประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์การดังกล่าว

บทที่ 3

เงื่อนไขในการให้สิทธิแก่นักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 5

เงื่อนไขในการคุ้มครอง

- (1) [หลักเกณฑ์] นักปรับปรุงพันธุ์จะได้รับสิทธิต่อเมื่อพันธุ์พืชนั้นมี
  - (i) ความใหม่
  - (ii) ลักษณะประจำพันธุ์ที่แตกต่างจากพันธุ์อื่น
  - (iii) ความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ และ
  - (iv) ความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์
- (2) [เงื่อนไขอื่นๆ] การได้รับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์จะต้องไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่นอกเหนือหรือที่แตกต่างไปจากเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในเรื่องการตั้งชื่อพันธุ์ตามบทบัญญัติใน มาตรา 20 ซึ่งผู้ยื่นขอได้ปฏิบัติตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายของภาคีสมาชิกที่ไปยื่นคำขอ และการชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนด

มาตรา 6

ความใหม่

- (1) [หลักเกณฑ์] พันธุ์พืชจะต้องมีความใหม่ในวันที่ยื่นคำขอคุ้มครองสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ โดยจะยังไม่มีการขายหรือแจกจ่ายส่วนขยายพันธุ์ หรือสิ่งที่เก็บเกี่ยวได้ไปให้แก่บุคคลอื่น โดยนักปรับปรุงพันธุ์ หรือด้วยความยินยอมของนักปรับปรุงพันธุ์เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้พันธุ์พืชนั้น
  - (i) ในอาณาเขตของภาคีสมาชิกอนุสัญญา ก่อน 1 ปี จากวันที่ยื่นขอคุ้มครอง
  - (ii) นอกอาณาเขตของภาคีสมาชิก ก่อน 4 ปี จากวันที่ยื่นขอคุ้มครอง หรือ ก่อน 6 ปี จากวันที่ยื่นขอคุ้มครอง ในกรณีของไม้ยืนต้น หรืออุนุ่น
- (2) [พันธุ์พืชที่เพิ่งปรับปรุงขึ้น] ภาคีสมาชิกที่ปฏิบัติตามอนุสัญญานี้แล้ว โดยการให้ความคุ้มครองพันธุ์พืชบางชนิดและสกุลที่ยังไม่มีการคุ้มครองในอนุสัญญาฉบับก่อนหน้านี้ ควรพิจารณาพันธุ์พืชที่เพิ่งปรับปรุงขึ้นซึ่งมีปรากฏ ณ วันที่มีการขยายการคุ้มครองเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขของความใหม่ที่กำหนดใน วรรค (1) แม้ว่าการขายหรือแจกจ่ายให้แก่บุคคลอื่นได้เกิดขึ้นก่อนช่วงเวลาที่ได้กำหนดไว้ก็ตาม
- (3) ["อาณาเขต" ในบางกรณี] เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรค (1) ภาคีสมาชิกทั้งหมดซึ่งเป็นประเทศสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศเดียวกัน อาจมีการใช้กฎ ระเบียบร่วมกันถ้าต้องการ การนำกฎ ระเบียบร่วมกันไปปรับใช้ในอาณาเขตของประเทศสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศนั้นๆ จะต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบต่อไป

มาตรา 7

ลักษณะประจำพันธุ์ที่แตกต่างจากพันธุ์อื่น

พันธุ์พืชที่จะถือได้ว่ามีความแตกต่างจากพันธุ์อื่นถ้าสามารถเห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีลักษณะที่แตกต่างจากพันธุ์พืชอื่นๆ ซึ่งมีอยู่ทั่วไปในขณะที่ยื่นคำขอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยื่นคำขอเพื่อที่จะให้ได้รับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือการยื่นขอขึ้นทะเบียนพันธุ์อย่างเป็นทางการในประเทศใดก็ตามให้ถือว่าพันธุ์พืชนั้นเป็นพันธุ์พืชที่รู้จักกันแพร่หลายตั้งแต่วันที่ยื่นคำขอ คำขอนั้นจะนำไปสู่การได้รับสิทธินักปรับปรุงพันธุ์ หรือได้รับการขึ้นทะเบียนพันธุ์อย่างเป็นทางการแล้วแต่กรณีไป

มาตรา 8**ความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์**

พันธุ์พืชจะถือได้ว่ามีความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ แม้ว่าจะมีความผันแปร ซึ่งอาจเกิดจากลักษณะเฉพาะจากการขยายพันธุ์ แต่ยังคงมีความสม่ำเสมอในลักษณะอื่นที่ใช้พิจารณาอย่างเพียงพอ

มาตรา 9**ความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์**

พันธุ์พืชจะถือได้ว่ามีความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์ ถ้าหากว่าลักษณะที่ใช้พิจารณายังคงไม่เปลี่ยนแปลงภายหลังจากที่ได้มีการขยายพันธุ์ซ้ำหรือยังคงไม่เปลี่ยนแปลงในตอนสุดท้ายของกรณีของการขยายพันธุ์เป็นวงจ

บทที่ 4**การยื่นขอรับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์****มาตรา 10****การยื่นคำขอ**

- (1) [สถานที่ในการยื่นคำขอครั้งแรก] นักปรับปรุงพันธุ์สามารถที่จะเลือกหน่วยงานที่มีหน้าที่ตามกฎหมายของภาคีสมาชิกที่นักปรับปรุงพันธุ์ต้องการที่จะยื่นคำขอครั้งแรกเพื่อสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์
- (2) [เวลาสำหรับการยื่นขอครั้งต่อมา] นักปรับปรุงพันธุ์สามารถที่จะยื่นขอรับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่ตามกฎหมายในภาคีสมาชิกอื่นๆ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องรองจนกว่าจะได้รับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์จากภาคีสมาชิกที่ได้ยื่นคำขอไว้ครั้งแรก
- (3) [ความคุ้มครองแบบอิสระ] ไม่มีภาคีสมาชิกใดที่จะปฏิเสธการให้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ หรือจำกัดระยะเวลาในการคุ้มครองพันธุ์พืชเดียวกันด้วยเหตุผลว่าพืชพันธุ์นี้ไม่ได้มีการยื่นคำขอไว้ หรือเคยถูกปฏิเสธความคุ้มครอง หรือได้หมดอายุความคุ้มครองในประเทศอื่น หรือในองค์การระหว่างประเทศอื่นแล้ว

มาตรา 11**สิทธิพิเศษ**

- (1) [สิทธิและระยะเวลา] นักปรับปรุงพันธุ์ที่ได้ยื่นขอรับความคุ้มครองพันธุ์พืช (ครั้งแรก) ในประเทศใดประเทศหนึ่งของภาคีสมาชิก และมีวัตถุประสงค์ในการยื่นขอรับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ในพันธุ์พืชเดียวกัน ในภาคีสมาชิกอื่น (การยื่นขอครั้งต่อมา) จะได้รับสิทธิพิเศษเป็นระยะเวลา 12 เดือน ระยะเวลาดังกล่าวจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่มีการยื่นคำขอครั้งแรก วันที่มีการยื่นคำขอ จะไม่นำไปคิดรวมในช่วงเวลาหลัง
- (2) [การเรียกร้องสิทธิ] ในการที่จะได้รับผลประโยชน์ของสิทธิพิเศษ ในการยื่นขอครั้งต่อมา นักปรับปรุงพันธุ์สามารถที่จะอ้างสิทธิพิเศษจากการยื่นขอครั้งแรกได้ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่อาจกำหนดให้นักปรับปรุงพันธุ์จัดหาเอกสารคำขอสำเนาเอกสารที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อยื่นคำขอในครั้งแรก การรับรองความถูกต้องของสำเนาโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอในการยื่นครั้งแรก และตัวอย่างหรือหลักฐานอื่นๆ ของพันธุ์พืช ทั้งนี้ภายในระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือนหลังจากที่ได้มีการยื่นขอครั้งต่อมา เพื่อแสดงว่าพันธุ์พืชนำไปยื่นขอรับความคุ้มครองทั้งสองครั้งนั้นเป็นพันธุ์เดียวกัน

- (3) [เอกสารและวัสดุ] นักปรับปรุงพันธุ์มีระยะเวลา 2 ปีหลังจากช่วงเวลาสิทธิพิเศษหมดลง หรือหลังจากที่การยื่นขอครั้งแรกถูกปฏิเสธ หรือถูกเพิกถอน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม ที่จะยื่นเอกสารที่จำเป็น และวัสดุที่ต้องการ เพื่อการตรวจสอบภายใต้มาตรา 12 และตามข้อกำหนดภายใต้กฎหมายของภาคีสมาชิก
- (4) [เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงได้รับสิทธิพิเศษ] เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ได้รับสิทธิพิเศษตามที่ได้อ้างไว้ในวรรค 1 เช่นการยื่นคำขอต่อมา หรือการประกาศโฆษณา หรือการใช้พันธุ์พืชที่ได้ยื่นคำขอไว้ในครั้งแรกจะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุผลที่จะนำไปสู่การปฏิเสธการยื่นคำขอครั้งต่อมา และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น จะต้องไม่ก่อให้เกิดสิทธิของบุคคลที่สาม

มาตรา 12

การตรวจสอบคำขอ

ในการตัดสินใจ ๆ ที่จะให้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ จะต้องมีการตรวจสอบว่าได้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 ถึงมาตรา 9 ในการตรวจสอบพนักงานเจ้าหน้าที่อาจทำการเพาะปลูกพันธุ์พืช หรือ ทำการตรวจสอบอื่นใดที่จำเป็น ซึ่งเป็นสาเหตุของการปลูกทดสอบ หรือการทดสอบอื่น ๆ หรืออาจพิจารณาจากผลการทดสอบที่มีการทดสอบมาแล้ว เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจให้นักปรับปรุงพันธุ์จัดหาข้อมูล เอกสาร หรือวัสดุทั้งหมดที่จำเป็นให้

มาตรา 13

การคุ้มครองชั่วคราว

ภาคีสมาชิกแต่ละภาคีจะต้องกำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของนักปรับปรุงพันธุ์ในช่วงเวลาดังแต่การยื่นคำขอหรือการตีพิมพ์คำขอการคุ้มครองสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์จนถึงการได้รับสิทธิ โดยมาตรการดังกล่าวจะต้องมีผลต่อผู้ทรงสิทธิให้ได้รับการตอบแทนอย่างยุติธรรม หลังจากที่ได้รับสิทธิแล้วจากบุคคลใดก็ตามที่ได้กระทำการต่างๆ ในช่วงเวลาดังกล่าวซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการอนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์ ตามมาตรา 14 ทั้งนี้ภาคีสมาชิกอาจจะกำหนดมาตรการดังกล่าวให้มีผลเฉพาะกับบุคคลที่นักปรับปรุงพันธุ์ได้แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการยื่นขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์

บทที่ 5

สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 14

ขอบเขตสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [การกระทำเกี่ยวกับส่วนขยายพันธุ์]
  - (a) ภายใต้มาตรา 15 และมาตรา 16 การกระทำเกี่ยวกับส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้จะต้องได้รับการอนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์
    - (i) การผลิต หรือการผลิตซ้ำ (การเพิ่มทวีคูณ)
    - (ii) การปรับปรุงสภาพเพื่อวัตถุประสงค์ของการขยายพันธุ์
    - (iii) การเสนอขาย
    - (iv) การขายหรือการตลาดอื่นๆ

- (v) การส่งออก
  - (vi) การนำเข้า
  - (vii) การเก็บสำรองเพื่อวัตถุประสงค์ตามข้อ (i) ถึง (vi) ข้างต้น
- (b) นักปรับปรุงพันธุ์อาจกำหนดเงื่อนไขและข้อจำกัดไว้ในการอนุญาต
- (2) [การกระทำเกี่ยวกับสิ่งที่เก็บเกี่ยวได้]
 ภายใต้มาตรา 15 และมาตรา 16 การกระทำที่ได้กล่าวถึงในข้อ (i) ถึง (vii) ของวรรค (1) (a) ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เก็บเกี่ยวได้ รวมถึงพืชทั้งต้น และส่วนต่างๆ ของพืชที่ได้จากการนำส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์คุ้มครองไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต จะต้องขออนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์ มิฉะนั้นนักปรับปรุงพันธุ์มีโอกาสนครที่จะใช้สิทธิของเขาเกี่ยวกับส่วนขยายพันธุ์ได้อย่างสมดังกล่าว
- (3) [การกระทำเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เฉพาะ] ภายใต้มาตรา 15 และมาตรา 16 แต่ละภาคีสมาชิกอาจกำหนดให้การกระทำที่กล่าวถึงในข้อ (i) ถึง (vii) ของวรรค (1)(a) ที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ทำมาโดยตรงจากสิ่งที่เก็บเกี่ยวได้ของพันธุ์คุ้มครอง ตามบทบัญญัติในวรรค (2) ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจะต้องขออนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์ มิฉะนั้นนักปรับปรุงพันธุ์มีโอกาสนครที่จะใช้สิทธิของเขาเกี่ยวกับสิ่งที่เก็บเกี่ยวได้ที่ได้ดังกล่าว
- (4) [การกระทำอื่นที่เป็นไปได้] ภายใต้มาตรา 15 และ 16 แต่ละภาคีสมาชิกอาจกำหนดให้การกระทำอื่นๆ ที่ต่างจากข้อ (i) ถึงข้อ (vii) ของวรรค (1)(a) จะต้องได้รับการอนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์ด้วย
- (5) [พันธุ์ที่ได้มาจากพันธุกรรมสำคัญของพันธุ์อื่น และพันธุ์บางประเภท]
- (a) ข้อกำหนดในวรรค (1) ถึง (4)ให้นำมาใช้กับกรณีต่อไปนี้ด้วย
    - (i) พันธุ์ที่ได้จากพันธุกรรมสำคัญของพันธุ์คุ้มครอง ในขณะที่พันธุ์คุ้มครองด้วยตัวของมันเองไม่ได้เป็นพันธุ์ที่เกิดจากการนำพันธุกรรมสำคัญของพันธุ์อื่น ๆ
    - (ii) พันธุ์ที่ไม่สามารถแยกความแตกต่างจากพันธุ์คุ้มครองอย่างชัดเจนตามมาตรา 7 และ
    - (iii) พันธุ์ที่จำเป็นจะต้องใช้พันธุ์คุ้มครองในการผลิตทุกครั้ง
  - (b) เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรคย่อย (a)(i) พันธุ์ที่ถือว่าเป็นพันธุกรรมสำคัญซึ่งได้มาจากพันธุ์อื่น (“พันธุ์ตั้งต้น”) ต่อเมื่อ
    - (i) เป็นพันธุ์ที่มีลักษณะเด่นซึ่งได้มาจากพันธุกรรมสำคัญของพันธุ์ตั้งต้น หรือมาจากพันธุ์อื่นที่มีพันธุกรรมสำคัญของพันธุ์ตั้งต้น โดยยังคงมีการแสดงออกของลักษณะสำคัญที่เป็นผลมาจากพันธุกรรมของพันธุ์ตั้งต้นอยู่
    - (ii) มีความแตกต่างอย่างชัดเจนจากพันธุ์แรกเริ่ม
    - (iii) ยกเว้นความแตกต่างที่เป็นผลมาจากการกระทำโดยการนำพันธุกรรมสำคัญจากพันธุ์อื่น มันมีลักษณะเหมือนพันธุ์ตั้งต้น โดยแสดงลักษณะสำคัญอันเป็นผลจากพันธุกรรมหรือส่วนผสมของพันธุ์ตั้งต้น
  - (c) พันธุ์ที่นำพันธุกรรมสำคัญจากพันธุ์อื่น อาจเกิดขึ้นได้จากตัวอย่าง เช่น การคัดเลือกโดยธรรมชาติหรือเกิดการผ่าเหล่า การแปรปรวนของเซลล์ การคัดเลือกจากความแปรปรวนเดี่ยว ๆ จาก พันธุ์ตั้งต้น การผสมกลับ การถ่ายโอนพันธุวิศวกรรม

มาตรา 15

การยกเว้นสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [การยกเว้นที่เป็นการบังคับ] สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์จะไม่ขยายไปถึง
- (i) การกระทำที่ได้ทำไปโดยส่วนตัว และไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า
  - (ii) การกระทำที่ได้ทำไปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการทดลอง และ

- (iii) การกระทำที่ได้ทำไปโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับปรุงพันธุ์อื่นๆ และยกเว้นเมื่อมีการดำเนินการตามบทบัญญัติในมาตรา 14 (5), การกระทำที่อ้างถึงในมาตรา 14 (1) ถึง 14 (4) ในส่วนที่เกี่ยวกับพันธุ์อื่นๆ ที่กล่าวถึง
- (2) [ข้อยกเว้นที่เป็นทางเลือก] ถึงแม้ว่าจะมีมาตรา 14 อยู่แล้วก็ตาม แต่ละภาคีสมาชิกอาจจะจำกัดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ที่มีอยู่ในพันธุ์ใดๆ ก็ได้ โดยการอนุญาตให้เกษตรกรใช้ผลิตผลที่เก็บเกี่ยวได้จากการเพาะปลูกพันธุ์คุ้มครอง หรือพันธุ์ที่ระบุไว้ในมาตรา 14(5)(a)(i) หรือ (ii) ในพื้นที่ของตนเองเพื่อใช้เป็นส่วนของขยายพันธุ์ต่อไปในพื้นที่ของตนเอง ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้การจำกัดที่สมเหตุสมผล และเป็นการรักษาผลประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายของนักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 16

การสิ้นสุดของสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [การสิ้นสุดของสิทธิ] สิทธินักปรับปรุงพันธุ์จะไม่ขยายไปถึงการกระทำใดๆ เกี่ยวกับวัสดุใดๆ ที่เป็นของพันธุ์ที่ได้รับการคุ้มครอง หรือของพันธุ์ที่ได้กล่าวถึงใน มาตรา 14 (5) ที่ได้มีการนำออกขาย หรือเพื่อการตลาด โดยนักปรับปรุงพันธุ์ หรือด้วยความยินยอมของนักปรับปรุงพันธุ์ ในอาณาเขตของภาคีสมาชิกที่เกี่ยวข้อง หรือวัสดุใดๆ ที่ได้รับมาจากวัสดุที่ได้กล่าวข้างต้น เว้นเสียแต่ว่าการกระทำดังกล่าวจะ
- (i) เกี่ยวข้องกับการขยายพันธุ์ต่อไปของพันธุ์พืชที่ยังมีข้อสงสัยอยู่ หรือ
- (ii) เกี่ยวข้องกับการส่งออกวัสดุของพันธุ์นั้น ที่สามารถนำไปใช้ขยายพันธุ์ต่อไปได้ในประเทศที่ไม่ได้ให้ความคุ้มครองพันธุ์ของพืชที่เป็นชนิดและสกุลเดียวกับพันธุ์นั้น เว้นแต่ว่าวัสดุที่ส่งออกไปนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้สำหรับการบริโภคขั้นสุดท้าย
- (2) [ความหมายของ “วัสดุ”] เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรค (1) วัสดุที่เกี่ยวข้องกับพันธุ์พืช หมายถึง
- (i) ส่วนขยายพันธุ์ชนิดต่างๆ ของพืช
- (ii) สิ่งที่เกี่ยวข้องได้ รวมถึงพืชทั้งต้นและส่วนต่างๆ ของต้นพืช และ
- (iii) ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาโดยตรงจากสิ่งที่เกี่ยวข้องได้
- (3) [อาณาเขตในบางกรณี] เพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรค (1) ภาคีสมาชิกทั้งหมดซึ่งเป็นประเทศสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศเดียวกัน อาจมีการใช้กฎ ระเบียบร่วมกันถ้าต้องการ การนำกฎ ระเบียบร่วมกันไปปรับใช้ในอาณาเขตของประเทศสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศนั้นๆ จะต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบต่อไป

มาตรา 17

ข้อจำกัดในการใช้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [สาธารณประโยชน์] ยกเว้นจากที่ได้มีการบัญญัติไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้ ห้ามภาคีสมาชิกจำกัดการใช้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์อย่างอิสระโดยเหตุผลอื่น นอกเหนือจากเพื่อสาธารณประโยชน์
- (2) [การตอบแทนอย่างยุติธรรม] เมื่อข้อจำกัดดังกล่าวมีผลต่อการอนุญาตให้บุคคลที่สามกระทำการในสิ่งที่ต้องได้รับการอนุญาตจากนักปรับปรุงพันธุ์ ภาคีสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะต้องกำหนดมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจได้ว่านักปรับปรุงพันธุ์จะได้รับการตอบแทนอย่างยุติธรรม

มาตรา 18

มาตรการเกี่ยวกับการควบคุมทางการค้า

สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์จะต้องเป็นอิสระจากมาตรการใดๆ ที่ภาคีสมาชิกได้นำมาบังคับใช้ภายในอาณาเขตของตนกับการผลิต การออกไปรับรอง และการทำการตลาดของวัสดุที่ได้จากพันธุ์คุ้มครองหรือการนำเข้าหรือการส่งออกของวัสดุดังกล่าว ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตาม มาตรการเหล่านั้นจะต้องไม่มีผลกระทบต่อการใช้ทรัพย์สินของอนุสัญญา

มาตรา 19

ระยะเวลาของสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [ระยะเวลาคุ้มครอง] สิทธินักปรับปรุงพันธุ์จะต้องมีการกำหนดไว้ให้มีระยะเวลาที่แน่นอน
- (2) [ระยะเวลาขั้นต่ำ] ระยะเวลาขั้นต่ำจะต้องกำหนดไว้ไม่ต่ำกว่า 20 ปี จากวันที่ให้สิทธิ สำหรับไม้ยืนต้นและองุ่น จะต้องไม่ต่ำกว่า 25 ปี จากวันที่ให้สิทธิ

บทที่ 6

การตั้งชื่อพันธุ์

มาตรา 20

การตั้งชื่อพันธุ์

- (1) [การกำหนดพันธุ์พืชโดยการตั้งชื่อพันธุ์, การใช้ชื่อ]
  - (a) พันธุ์พืชจะต้องได้รับการตั้งชื่อให้เป็นชื่อที่ใช้เรียกกันทั่วไปของพันธุ์นั้น
  - (b) ภายใต้วรรค (4) แต่ละภาคีสมาชิกจะต้องให้ความเชื่อมั่นได้ว่าสิทธิต่างๆ จากการตั้งชื่อพันธุ์ เพื่อการจดทะเบียนคุ้มครองจะไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากต่อการใช้ชื่อของพันธุ์นั้นอย่างอิสระ แม้ว่าจะเลยช่วงเวลาการคุ้มครองสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ไปแล้วก็ตาม
- (2) [ลักษณะของการตั้งชื่อพันธุ์] ชื่อนั้นจะต้องสามารถนำไปสู่การระบุพันธุ์ที่จดทะเบียนได้ อาจจะไม่ใช้มีแต่ตัวเลขล้วนๆ เว้นแต่ว่าการใช้ตัวเลขนั้นเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันอยู่แล้ว ในการตั้งชื่อพันธุ์ต้องไม่นำไปสู่การเข้าใจผิดหรือก่อให้เกิดความสับสนกับลักษณะ คุณค่า หรือเอกลักษณ์ของพันธุ์หรือเอกลักษณ์ของนักปรับปรุงพันธุ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องแตกต่างไปจากชื่อที่มีการใช้แล้วกับพันธุ์อื่นๆ ของพืชชนิดเดียวกันหรือพืชชนิดที่มีความใกล้เคียงกันภายในอาณาเขตของภาคีสมาชิกใดๆ ก็ตาม
- (3) [การจดทะเบียนชื่อพันธุ์] นักปรับปรุงพันธุ์จะต้องเสนอชื่อพันธุ์ที่ตั้งแล้วให้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อตรวจสอบ ถ้าหากพบว่าชื่อของพันธุ์นั้นไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของวรรค (2) พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องปฏิเสธการรับจดทะเบียน และจะต้องให้นักปรับปรุงพันธุ์เสนอชื่อไปให้พิจารณาใหม่ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ชื่อพันธุ์ที่ยอมรับแล้วจะได้รับการจดทะเบียนโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ในเวลาเดียวกับที่นักปรับปรุงพันธุ์ได้รับสิทธิ
- (4) [สิทธิที่ได้มาก่อนของบุคคลที่สาม] สิทธิที่ได้มาก่อนของบุคคลที่สามจะไม่ถูกกระทบ ถ้าหากว่าการใช้ชื่อพันธุ์นั้นเป็นการห้ามสำหรับบุคคลที่จะต้องเชื่อมั่นตามบทบัญญัติของวรรค (7) พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องแจ้งให้นักปรับปรุงพันธุ์เสนอชื่อพันธุ์ไปให้พิจารณาใหม่
- (5) [การใช้ชื่อพันธุ์เดียวกันในทุกภาคีสมาชิก] ในการยื่นขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชหนึ่งชนิด จะต้องใช้ชื่อพันธุ์เดียวกันในภาคีสมาชิกทั้งหมด พนักงานเจ้าหน้าที่ของแต่ละภาคีสมาชิกจะต้องรับจดทะเบียนชื่อพันธุ์ที่เสนอ เว้นแต่ว่า

- ชื่อพันธุ์นั้น ไม่เหมาะสมภายในอาณาเขตของตน ในกรณีดังกล่าวจะต้องแจ้งให้นักปรับปรุงพันธุ์เสนอชื่อพันธุ์ไปให้พิจารณาใหม่
- (6) [ข้อมูลระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ของภาคีสมาชิก] พนักงานเจ้าหน้าที่ของแต่ละภาคีสมาชิกจะต้องให้ความมั่นใจว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ของภาคีสมาชิกอื่นได้รับการแจ้งเกี่ยวกับการตั้งชื่อพันธุ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยื่นคำขอ การรับจดทะเบียน และการยกเลิกชื่อพันธุ์ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อสังเกตต่างๆ ในการจดทะเบียนชื่อพันธุ์กับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ติดต่อด้วยก็ได้
- (7) [การบังคับใช้ชื่อพันธุ์] ภายในอาณาเขตของแต่ละภาคีสมาชิก บุคคลใดก็ตามที่เสนอขายหรือทำการตลาดส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์คุ้มครองภายในอาณาเขตของภาคีสมาชิกนั้น จะต้องใช้ชื่อพันธุ์ของพันธุ์นั้น แม้จะเลยระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ไปแล้วก็ตาม เว้นไว้แต่ว่าจะเป็นไปตามบทบัญญัติของวรรค (4) ที่สิทธิของบุคคลที่สามห้ามไม่ให้ใช้
- (8) [การใช้สิ่งบ่งชี้อื่นๆ ร่วมกับชื่อพันธุ์] เมื่อมีการเสนอขายหรือทำการตลาดพันธุ์พืชชนิดใดๆ จะต้องอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ชื่อทางการค้า หรือสิ่งบ่งชี้อื่นที่สอดคล้องกันร่วมกับชื่อพันธุ์ที่ได้รับการจดทะเบียน ซึ่งถ้ามีการใช้สิ่งบ่งชี้ที่สอดคล้องกันมาก ชื่อพันธุ์จะต้องเห็นได้ง่ายด้วย

บทที่ 7

การเป็นโมฆะและการยกเลิกสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์

มาตรา 21

การเป็นโมฆะของสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [เหตุผลของการเป็นโมฆะ] แต่ละภาคีสมาชิกจะต้องประกาศให้ทราบถึงการเป็นโมฆะของสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ในกรณีต่อไปนี้
- (i) ยังมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 6 และมาตรา 7 เมื่อถึงเวลาที่จะได้รับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์
- (ii) เมื่อการให้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์จำเป็นจะต้องอาศัยข้อมูลและเอกสารที่ได้รับจากนักปรับปรุงพันธุ์ แต่ยังมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 8 หรือมาตรา 9 เมื่อถึงเวลาที่จะได้รับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์
- (iii) เมื่อสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ได้ถูกมอบให้กับบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับ ยกเว้น การโอนสิทธิดังกล่าวไปให้แก่บุคคลที่มีสิทธิได้รับ
- (2) [เหตุผลอื่นที่ไม่รวมไว้] จะต้องไม่มีการประกาศให้สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์เป็นโมฆะด้วยเหตุผลอื่นๆ นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในวรรค (1)

มาตรา 22

การยกเลิกสิทธินักปรับปรุงพันธุ์

- (1) [เหตุผลของการยกเลิก]
- (a) แต่ละภาคีสมาชิกอาจยกเลิกสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ที่ได้ให้ไปแล้ว ถ้าพบว่าพันธุ์พืชนั้นมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 8 และมาตรา 9

- (b) นอกจากนี้ แต่ละภาคีสมาชิกอาจยกเลิกสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ เมื่อได้รับการร้องขอภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ เมื่อ
- (i) นักปรับปรุงพันธุ์ไม่ได้จัดหาข้อมูล เอกสาร หรือวัสดุที่มีความจำเป็นในการตรวจสอบการเก็บรักษาพันธุ์พืช ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่
  - (ii) นักปรับปรุงพันธุ์ไม่ได้ชำระค่าธรรมเนียม ที่จะรักษาสิทธิไว้ หรือ
  - (iii) นักปรับปรุงพันธุ์ไม่ได้เสนอชื่ออื่นที่เหมาะสม ไปให้พิจารณาใหม่หลังจากที่ชื่อพันธุ์ได้ถูกยกเลิกไป
- (2) [เหตุผลอื่นที่ไม่ได้รวมไว้] สิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์จะไม่ถูกยกเลิกด้วยเหตุอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาในวรรค (1)

บทที่ 8

สหภาพ

มาตรา 23

สมาชิก

ภาคีสมาชิกจะต้องเป็นสมาชิกของสหภาพด้วย

มาตรา 24

สถานะทางกฎหมาย และที่ตั้ง

- (1) [สถานะทางกฎหมาย] สหภาพมีสถานะทางกฎหมาย
- (2) [ขอบเขตทางกฎหมาย] สหภาพมีสิทธิเหนืออาณาเขตของแต่ละภาคีสมาชิกในการที่จะดำเนินการให้ปรับกฎหมายที่ใช้บังคับในประเทศของภาคีสมาชิกให้สอดคล้องกันตามความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และการทำงานตามภาระหน้าที่ของสหภาพ
- (3) [ที่ตั้ง] ที่ตั้งของสหภาพและองค์กรถาวรของสหภาพตั้งอยู่ที่ กรุงเจนีวา
- (4) [ข้อตกลงของสำนักงานใหญ่] สหภาพมีข้อตกลงของสำนักงานใหญ่กับสมาพันธ์รัฐสวิส

มาตรา 25

องค์กร

องค์กรถาวรของสหภาพคือ สภา และสำนักงานของสหภาพ

มาตรา 26

สภา

- (1) [องค์ประกอบ] สภาประกอบด้วยผู้แทนของสมาชิกของสหภาพ สมาชิกแต่ละรายของสหภาพจะต้องแต่งตั้งผู้แทนหนึ่งคนเข้าไปอยู่ในสภา และผู้แทนสำรองอีกหนึ่งคน ทั้งผู้แทนหรือผู้แทนสำรองอาจจะมีผู้ช่วยหรือที่ปรึกษาด้วยก็ได้
- (2) [เจ้าหน้าที่] สภาจะต้องเลือกประธาน และรองประธานอันดับหนึ่งจากสมาชิก โดยอาจเลือกรองประธานอื่นๆ รองประธานอันดับหนึ่งจะทำหน้าที่แทนประธาน ถ้าประธานไม่สามารถทำหน้าที่ได้ ประธานจะดำรงตำแหน่งคราวละ 3 ปี

- (3) [การประชุม] สภาจะเปิดการประชุมโดยการเรียกประชุมของประธานเป็นประจำปี นอกจากนั้นแล้วประธานอาจเรียกประชุมภายในสามเดือน ถ้าหนึ่งในสามของภาคีสมาชิกของสหภาพร้องขอ
- (4) [ผู้สังเกตการณ์] ประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสหภาพอาจได้รับเชิญในฐานะผู้สังเกตการณ์ในการประชุมของสภา ผู้สังเกตการณ์อื่นๆ และผู้เชี่ยวชาญ อาจได้รับเชิญให้เข้าประชุม
- (5) [ภารกิจ] ภารกิจของสภาคือ
- (i) ศึกษามาตรการที่เหมาะสมเพื่อที่จะคุ้มครองผลประโยชน์และสนับสนุนให้มีการพัฒนาสหภาพ
  - (ii) สร้างหลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติ
  - (iii) แต่งตั้งเลขานุการ และถ้ามีความจำเป็นให้ตั้งรองเลขานุการอีกหนึ่งตำแหน่ง และกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของแต่ละราย
  - (iv) ตรวจสอบรายงานประจำปี ในกิจกรรมของสหภาพ และวางแผนงานในอนาคต
  - (v) ให้คำแนะนำที่จำเป็นกับเลขานุการเพื่อที่จะให้การปฏิบัติภารกิจของสหภาพบรรลุผล
  - (vi) จัดวางกฎระเบียบด้านการบริหารงาน และด้านการเงินของสหภาพ
  - (vii) ตรวจสอบ และอนุมัติงบประมาณของสหภาพ และกำหนดการจ่ายเงินช่วยเหลือจากแต่ละสมาชิกของสหภาพ
  - (viii) ตรวจสอบ และรับรองรายการบัญชีที่เสนอโดยเลขานุการ
  - (ix) กำหนดวันที่ และสถานที่ สำหรับการประชุมตามมาตรา 38 และวางมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการเตรียมจัดประชุม และ
  - (x) โดยทั่วไป, ตัดสินใจในเรื่องที่จำเป็นทุกเรื่อง เพื่อทำให้สหภาพทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (6) [การลงคะแนน]
- (a) สมาชิกแต่ละรายของสหภาพที่เป็นประเทศมีสิทธิออกเสียงได้หนึ่งเสียงในสภา
  - (b) ภาคีสมาชิกใด ๆ ซึ่งมีฐานะเป็นองค์การระหว่างประเทศองค์การหนึ่ง อาจใช้สิทธิออกเสียงเพื่อสมาชิกขององค์การ ซึ่งเป็นภาคีสมาชิกของสหภาพด้วยนั้น องค์การระหว่างประเทศนั้น ๆ ไม่อาจใช้สิทธิออกเสียงเพื่อประเทศสมาชิกขององค์การอีกได้ ถ้าประเทศสมาชิกขององค์การได้ใช้สิทธิของประเทศออกเสียงไปแล้ว และในทางกลับกัน
- (7) [เสียงข้างมาก] การตัดสินใจใดๆ ของสภาจะต้องได้รับเสียงข้างมากจากการลงคะแนน โดยการตัดสินใจของสภาภายใต้วรรค 5(ii) , วรรค 5 (vi) และ วรรค 5 (vii) และภายใต้มาตรา 28 (3), มาตรา 29 (5) (b) และมาตรา 38 (1) จะต้องได้รับคะแนนเสียง 3 ใน 4 การงดออกเสียงไม่ถือว่าเป็นการลงคะแนนเสียง

มาตรา 27

สำนักงานของสหภาพ

- (1) [ภาระกิจและการบริหารงานของสำนักงาน] สำนักงานของสหภาพจะต้องปฏิบัติงานตามหน้าที่ และภาระกิจที่สภาได้มอบหมายให้สำเร็จลุล่วง ซึ่งอยู่ภายใต้การบริหารของเลขานุการ
- (2) [หน้าที่ของเลขานุการ] เลขานุการมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อสภา โดยจะรับผิดชอบต่อการดำเนินการตามการตัดสินใจของสภา การเสนองบประมาณของสหภาพเพื่อการอนุมัติจากสภา และรับผิดชอบต่อการนำงบประมาณไปใช้จ่าย การจัดทำรายงานเสนอต่อสภา เกี่ยวกับการบริหารงาน และกิจกรรม และสถานสภาพทางการเงินของสหภาพให้กับสภา

- (3) [คณะผู้ทำงาน] ภายใต้บทบัญญัติตามมาตรา 26 (5) (iii) เจื่อนใจของการแต่งตั้งและการว่าจ้างของคณะผู้ทำงานที่มีความจำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพตามภารกิจของสำนักงานภายใต้สหภาพจะต้องมีการกำหนดไว้ในกฎระเบียบด้านการบริหารและการเงิน

มาตรา 28

ภาษา

- (1) [ภาษาทางการ] ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน และภาษาสเปน จะนำมาใช้ในสำนักงานของสหภาพเพื่อดำเนินงานตามหน้าที่
- (2) [ภาษาที่ใช้ในการประชุมเฉพาะกรณี] การประชุมของสภาและการประชุมเพื่อการปรับปรุงแก้ไข จะใช้สี่ภาษาดังกล่าว
- (3) [ภาษาอื่นๆ] สภาอาจตัดสินใจให้ใช้ภาษาอื่นอื่น ๆ

มาตรา 29

การเงิน

- (1) [รายได้] ค่าใช้จ่ายของสหภาพมาจาก
- (i) การจ่ายเงินสนับสนุนประจำปีของประเทศสมาชิกของสหภาพ
  - (ii) รายรับ ที่ได้จากการให้บริการต่างๆ
  - (iii) รายรับเบ็ดเตล็ด
- (2) [การจ่ายเงินสนับสนุน: หน่วย]
- (a) สัดส่วนการจ่ายเงินช่วยเหลือประจำปีในปริมาณทั้งหมด จากประเทศสมาชิกของสหภาพ จะกำหนดโดยอ้างอิงจากรายจ่ายทั้งหมดซึ่งจะเท่ากับรายรับรวมจากเงินสนับสนุนที่ได้รับจากประเทศสมาชิกทั้งหมดของสหภาพ และจากจำนวนหน่วยของเงินสนับสนุนที่กำหนดไว้ในวรรค (3) สัดส่วนดังกล่าวจะคำนวณตาม วรรค (4)
  - (b) จำนวนหน่วยของเงินสนับสนุนจะแสดงเป็นเลขจำนวนเต็มทั้งหมด หรือเป็นเศษส่วนก็ได้ โดยเศษส่วนนั้นจะต้องไม่น้อยกว่า 1 ใน 5
- (3) [การจ่ายเงินสนับสนุน: ส่วนแบ่งของแต่ละสมาชิก]
- (a) จำนวนหน่วยของเงินสนับสนุนจากสมาชิกของสหภาพซึ่งเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญา 1961/1972 หรืออนุสัญญา 1978 ในวันที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้จะต้องเท่ากับจำนวนหน่วยที่ใช้อยู่แล้วก่อนวันดังกล่าว
  - (b) ประเทศสมาชิกใด ๆ ของสหภาพเมื่อเข้าร่วมเป็นสมาชิกจะต้องประกาศแสดงความจำนง และแจ้งให้เลขาธิการทราบถึงจำนวนหน่วยที่จะจ่ายเงินสนับสนุน
  - (c) ประเทศสมาชิกใดๆ ของสหภาพอาจจะประกาศแสดงความจำนง ต่อเลขาธิการเมื่อใดก็ได้เกี่ยวกับการจ่ายเงินสนับสนุนในจำนวนที่แตกต่างไปจากวรรค (a) หรือ (b) ถ้าการประกาศดังกล่าวทำขึ้น ในช่วงหกเดือนแรกของปีปฏิทิน จะมีผลบังคับใช้เมื่อเริ่มต้นปีปฏิทินที่ตามมา มิฉะนั้นจะมีผลบังคับใช้เมื่อเริ่มต้นปีปฏิทินที่สองนับจากปีที่มีการประกาศแสดงความจำนง
- (4) [การจ่ายเงินสนับสนุน : การคำนวณส่วนแบ่ง]
- (a) ในแต่ละช่วงเวลาของงบประมาณ จำนวนเงินในแต่ละหน่วยของเงินที่ต้องจ่ายสนับสนุนจะคำนวณได้จากการนำค่าใช้จ่ายทั้งหมด ซึ่งจะเท่ากับเงินรวมที่ประเทศสมาชิกทั้งหมดของสหภาพจะต้องจ่ายสนับสนุนในช่วงเวลาดังกล่าว หาดด้วยจำนวนหน่วยทั้งหมดของประเทศสมาชิกของสหภาพ

- (b) จำนวนเงินสนับสนุนที่แต่ละประเทศสมาชิกของสหภาพจะต้องจ่ายจะได้จากการคูณจำนวนเงินของการสนับสนุนแต่ละครั้ง ด้วยจำนวนครั้งที่แต่ละประเทศสมาชิกของสหภาพสามารถจ่ายให้ได้
- (5) [ค่างชำระเงินสนับสนุน]
- (a) ประเทศสมาชิกของสหภาพที่ยังคงค้างชำระการจ่ายเงินสนับสนุน ไม่สามารถใช้สิทธิออกเสียงในสภาตามวรรค (b) ถ้าหากว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระนั้นเท่ากับหรือมากกว่าจำนวนเงินค่างชำระที่ถึงกำหนดชำระทั้งปีก่อนหน้า การระงับการใช้สิทธิออกเสียงชั่วคราวจะไม่ถือว่าเป็นการปลดพันธกรณีของประเทศสมาชิกของสหภาพภายใต้อนุสัญญานี้ และจะไม่ทำให้สูญเสียสิทธิอื่นๆ ที่มีอยู่ไป
- (b) สภาอาจจะอนุญาตให้ประเทศสมาชิกของสหภาพใช้สิทธิออกเสียงต่อไป ถ้า และตราบเท่าที่สภายอมรับการจ่ายเงินที่ล่าช้าอันมีสาเหตุมาจากการได้รับข้อกเว้น และสถานการณ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้
- (6) [การตรวจสอบบัญชี] การตรวจสอบบัญชีของสหภาพจะดำเนินการโดยประเทศสมาชิกของสหภาพตามที่กำหนดไว้ในระเบียบการบริหารและการเงิน ประเทศสมาชิกจะได้รับการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบจากสภา
- (7) [การจ่ายเงินสนับสนุนขององค์การระหว่างประเทศ] ภาคีสมาชิกใด ๆ ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศไม่จำเป็นจะต้องจ่ายเงินสนับสนุน อย่างไรก็ตามถ้ามีความประสงค์ที่จะจ่ายเงินสนับสนุน ให้นำบทบัญญัติในวรรค (1) ถึง (4) มาใช้

บทที่ 9

การนำอนุสัญญาไปดำเนินการ: ความตกลงอื่นๆ

มาตรา 30

การนำอนุสัญญาไปดำเนินการ

- (1) [มาตรการต่างๆ ในการดำเนินการ] แต่ละภาคีสมาชิกจะต้องรับเอามาตรการที่จำเป็นทั้งหมดต่อการนำอนุสัญญานี้ไปดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้อง
- (i) จัดให้มีการแก้ไขทางกฎหมายเพื่อให้มีการบังคับใช้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์อย่างมีประสิทธิภาพ
- (ii) ให้สิ่งไว้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการให้สิทธินักปรับปรุงพันธุ์ไว้ต่อไป หรือมอบหมายภาระหน้าที่ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของภาคีสมาชิกอื่น
- (iii) ทำให้เป็นที่แน่ใจได้ว่าสาธารณชนได้รับทราบข้อมูลเป็นระยะจากสิ่งตีพิมพ์เกี่ยวกับ
- การยื่นขอรับสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ และ
  - การเสนอชื่อพันธุ์และได้รับการอนุมัติ
- (2) [ความสอดคล้องของกฎหมาย] จะเป็นที่เข้าใจว่าในขณะที่มีการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติ หรือการเข้าถึงแล้วแต่กรณีนั้น แต่ละประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ จะต้องอยู่ในสถานะที่พร้อมจะนำบทบัญญัติต่างๆ ของอนุสัญญานี้ไปดำเนินการอย่างบรรลุผล ภายใต้กฎหมายของประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศดังกล่าว

มาตรา 31

ความสัมพันธ์ระหว่างภาคีสมาชิกและประเทศที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญาล่วงก่อน

- (1) [ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้] ระหว่างประเทศสมาชิกของสหภาพซึ่งมีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ และอนุสัญญาล่วงก่อนหน้า นี้ จะต้องนำอนุสัญญานี้ไปใช้

- (2) [ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ไม่มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้] ประเทศสมาชิกใดๆ ของสหภาพที่ไม่ได้มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้อาจประกาศ โดยแจ้งต่อเลขานุการว่า เพื่อให้สัมพันธ์กับแต่ละประเทศสมาชิกที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ ประเทศสมาชิกใด ๆ นั้น จะมีพันธกรณีตามอนุสัญญาฉบับล่าสุด หลังจากนั้นหนึ่งเดือนนับจากวันที่มีการประกาศแจ้งให้ทราบ และจนกระทั่งประเทศสมาชิกของสหภาพประกาศรับรองการมีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ ประเทศสมาชิกใด ๆ จึงจะดำเนินการให้สัมพันธ์กับแต่ละประเทศภาคีสมาชิกของสหภาพที่มีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ ส่วนประเทศสมาชิกอื่นๆ ของสหภาพจะปฏิบัติตามอนุสัญญานี้กับประเทศสมาชิกดังกล่าว ในขณะที่ผู้มาขอใช้อนุสัญญานี้ที่หลังจะต้องดำเนินการตามผู้ที่มาก่อน

มาตรา 32

ข้อตกลงพิเศษ

สมาชิกของสหภาพสงวนสิทธิในการตัดสินใจจัดทำข้อตกลงพิเศษภายในกลุ่มของตนเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืชตราบเท่าที่ข้อตกลงดังกล่าว ไม่ขัดต่อบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

บทที่ 10

บทบัญญัติสุดท้าย

มาตรา 33

การลงนาม

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนาม โดยประเทศสมาชิกของสหภาพ ตั้งแต่วันที่ได้ผ่านการรับรองแล้ว จนกระทั่งถึงวันที่ 31 มีนาคม ค.ศ. 1992

มาตรา 34

การให้สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติ : การเข้าเป็นภาคีสมาชิก

- (1) [ประเทศ และองค์การระหว่างประเทศใด ๆ]
- ตามบทบัญญัติของมาตรานี้ ประเทศใดก็ตามอาจเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ได้
  - ตามบทบัญญัติของมาตรานี้ องค์การระหว่างประเทศใดก็ตามอาจเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ได้ ถ้าหากว่า
    - มีศักยภาพในการดำเนินการตามสิ่งที่กล่าวไว้ในอนุสัญญานี้
    - มีตัวบทกฎหมายของตนเองในการที่จะอนุญาตให้มี และให้การคุ้มครองสิทธิที่ปรับปรุงพันธุ์ที่ผูกมัดประเทศสมาชิกทั้งหมด และ
    - ได้รับมอบอำนาจตามระเบียบภายในขององค์การให้เข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ได้
- (2) [เอกสารที่ต้องยื่น] ประเทศใดก็ตามที่ได้ลงนามในอนุสัญญานี้จะกลายเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ โดยการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ และการอนุมัติ ส่วนประเทศ และองค์การระหว่างประเทศใดที่ยังไม่ได้ลงนามในอนุสัญญานี้ จะเข้าเป็นภาคีสมาชิกได้โดยการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ เอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติหรือ การเข้าถึง จะเก็บไว้ที่เลขานุการ

- (3) [คำแนะนำของสภา] ประเทศ และองค์การระหว่างประเทศใดที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกของสหภาพ จะต้องสอบถามสภาเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับความสอดคล้องของกฎหมายของประเทศหรือองค์การดังกล่าวกับบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ ก่อนที่จะมีการยื่นเอกสารสมัครเข้าเป็นภาคีสมาชิก ถ้าคำแนะนำเป็นไปในทางบวกจึงจะทำการยื่นเอกสารต่อไป

มาตรา 35

ข้อสงวน

- (1) [หลักการ] ภายใต้วรรค (2) ไม่อนุญาตให้มีข้อสงวนในอนุสัญญานี้
- (2) [ข้อยกเว้นที่เป็นไปได้]
- (a) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติตามมาตรา 3 (1) ประเทศใดก็ตามในขณะที่เข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาปี 1978 อยู่ และเกี่ยวกับพันธุ์ที่มีการสืบพันธุ์โดยไม่อาศัยเพศที่มีการยื่นขอคุ้มครองสิทธิทางอุตสาหกรรมแก่พันธุ์พืชนอกเหนือไปจากการขอสิทธิบัตรปรับปรุงพันธุ์ จะยังคงมีสิทธิที่จะดำเนินการต่อไปได้โดยไม่ต้องปฏิบัติตามอนุสัญญานี้กับพันธุ์พืชเหล่านั้น
- (b) ประเทศใดที่ใช้สิทธิดังกล่าว เมื่อทำการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติ หรือการเข้าเป็นภาคีสมาชิกแล้วแต่กรณี จะต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบ ประเทศดังกล่าวอาจถอนการแจ้งให้ทราบเมื่อใดก็ได้

มาตรา 36

การสื่อสารเกี่ยวกับการออกกฎหมาย และชนิดและสกุลของพันธุ์พืชที่ได้รับการคุ้มครอง;

ข้อมูลที่จะต้องตีพิมพ์

- (1) [การแจ้งให้ทราบในเบื้องต้น] เมื่อมีการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน, การยอมรับหรือการอนุมัติ หรือการเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้ แล้วแต่กรณี ประเทศใดหรือองค์การระหว่างประเทศใดก็ตามจะต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบถึงสิ่งต่อไปนี้
- (i) การออกกฎหมายกำกับดูแลสิทธิบัตรปรับปรุงพันธุ์
- (ii) รายชื่อของชนิดและสกุลของพืชที่จะให้การคุ้มครองตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ในวันที่เข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้
- (2) [การแจ้งถึงการเปลี่ยนแปลง] แต่ละภาคีสมาชิกจะต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบทันทีเมื่อ
- (i) มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เกี่ยวกับกฎหมายกำกับดูแลสิทธิบัตรปรับปรุงพันธุ์ และ
- (ii) มีการขยายความคุ้มครองไปยังพืชชนิดและสกุลอื่นตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้
- (3) [การตีพิมพ์ข้อมูลข่าวสาร] เลขาธิการต้องตีพิมพ์ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากการสื่อสารกับแต่ละภาคีสมาชิก ที่เกี่ยวข้อง
- (i) การออกกฎหมายกำกับดูแลสิทธิบัตรปรับปรุงพันธุ์ และการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายดังกล่าว และ
- (ii) รายชื่อของชนิดและสกุลของพืชที่กล่าวไว้ใน วรรค (1) (ii) และที่มีการขยายชนิดออกไปตามที่กล่าวไว้ใน วรรค (2) (ii)

มาตรา 37**การบังคับใช้; การสิ้นสุดของอนุสัญญาฉบับก่อน**

- (1) [การบังคับใช้เบื้องต้น] อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้หนึ่งเดือนหลังจากที่มี 5 ประเทศได้ทำกรยื่นเอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติ หรือการเข้าเป็นภาคีสมาชิกแล้วแต่กรณี นอกเสียจากการยื่นเอกสารเหล่านั้นอย่างน้อยต้องยื่นโดยสามประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาปี 1961/1972 หรือ อนุสัญญาปี 1978 อยู่แล้ว
- (2) [การบังคับใช้ต่อมา] ประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศที่ไม่ได้เป็นไปตาม วรรค (1) จะต้องมีพันธกรณีตามอนุสัญญานี้หนึ่งเดือนหลังจากวันที่มีการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการให้สัตยาบัน การยอมรับ การอนุมัติ หรือการเข้าเป็นภาคีสมาชิกแล้วแต่กรณี
- (3) [การสิ้นสุดของอนุสัญญาปี 1978] หลังจากที่มีการบังคับใช้อนุสัญญานี้แล้ว ตามวรรค (1) ห้ามไม่ให้มีการยื่นเอกสารเกี่ยวกับการเข้าเป็นภาคีสมาชิกอนุสัญญาปี 1978 อีก ยกเว้นแต่ว่าบางประเทศที่ถือว่าเป็นประเทศกำลังพัฒนาตามการปฏิบัติองค์การสหประชาชาติ อาจยื่นเอกสารได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 1995 และประเทศอื่นนอกเหนือจากนั้นอาจยื่นเอกสารได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 1993 แม้ว่าอนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ก่อนวันที่ดังกล่าวก็ตาม

มาตรา 38**การแก้ไขอนุสัญญานี้**

- (1) [การประชุม] อนุสัญญานี้ อาจได้รับการแก้ไขโดยการประชุมของสมาชิกของสหภาพ โดยสภาจะเป็นผู้ตัดสินใจเรียกประชุมดังกล่าว
- (2) [องค์ประชุม และเสียงข้างมาก] การประชุมจะมีผลต่อเมื่อมีประเทศสมาชิกของสหภาพอย่างน้อยหนึ่งเข้าร่วมประชุมเท่านั้น เสียงข้างมากสามในสี่ ของสมาชิกของสหภาพที่เข้าร่วมการประชุม จะใช้ในการยอมรับในการลงมติให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง

มาตรา 39**การประกาศยกเลิก**

- (1) [การแจ้งให้ทราบ] ภาคีสมาชิกอาจประกาศยกเลิกพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ โดยการแจ้งไปยังเลขาธิการ เลขาธิการจะต้องดำเนินการแจ้งให้ประเทศสมาชิกทั้งหมดของสหภาพทราบทันที
- (2) [อนุสัญญาฉบับก่อน] การแจ้งให้ทราบถึงการประกาศยกเลิกพันธกรณีตามอนุสัญญานี้ให้ถือว่าได้รวมถึงการแจ้งการประกาศยกเลิกพันธกรณีตามอนุสัญญาฉบับก่อนด้วย
- (3) [วันที่มีผลบังคับ] การประกาศยกเลิกจะมีผลบังคับในสิ้นปีปฏิทินภายหลังจากปีที่เลขาธิการได้รับการแจ้งให้ทราบ
- (4) [สิทธิที่ได้รับมาแล้ว] การประกาศยกเลิกนี้จะไม่มีผลกับสิทธิใดๆ ที่ได้มาในพันธพิชด้วยเหตุผลจากการใช้อนุสัญญานี้หรือฉบับก่อนหน้านี้ ก่อนวันที่การประกาศยกเลิกจะมีผลบังคับใช้

มาตรา 40**การสงวนสิทธิที่มีอยู่**

อนุสัญญานี้จะไม่จำกัดสิทธิของนักปรับปรุงพันธุ์ที่มีอยู่แล้วภายใต้กฎหมายของภาคีสมาชิก หรือโดยเหตุผลจากการใช้อนุสัญญาฉบับก่อน หรือความตกลงอื่นใดที่นอกเหนือจากอนุสัญญานี้ที่ได้ทำขึ้นระหว่างสมาชิกของสหภาพ

มาตรา 41

ต้นฉบับ และเนื้อหาอย่างเป็นทางการของอนุสัญญา

- (1) [ต้นฉบับ] อนุสัญญานี้จะได้รับการลงนามในต้นฉบับเดียวในภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาเยอรมัน ในกรณีที่มีความขัดแย้งในเนื้อหาใดๆ จะใช้ฉบับภาษาฝรั่งเศสเป็นหลัก ต้นฉบับจะเก็บไว้ที่เลขานุการ
- (2) [เนื้อหาอย่างเป็นทางการ] เลขานุการด้วยการปรึกษาหารือกับรัฐบาลของประเทศที่สนใจอาจจะจัดทำอนุสัญญานี้ที่มีเนื้อหาอย่างเป็นทางการเป็นภาษาอาราบิก ภาษาดัตช์ ภาษาอิตาเลียน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาสเปน และอาจจัดทำเป็นภาษาอื่นๆ ที่สภากรรณการอาจจะกำหนดให้

มาตรา 42

หน้าที่ในการเก็บรักษา

- (1) [การแจกจ่ายสำเนา] เลขานุการจะต้องทำการแจกจ่ายสำเนาของอนุสัญญานี้ที่ได้รับรองแล้วไปให้ทุกประเทศและองค์การระหว่างประเทศที่เป็นตัวแทนในการประชุมทางการทูตที่ได้ให้การรับรองอนุสัญญานี้ และให้กับประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศอื่นเมื่อได้รับการร้องขอ
- (2) [การจดทะเบียน] เลขานุการจะต้องจดทะเบียนอนุสัญญานี้กับสำนักงานเลขานุการแห่งองค์การสหประชาชาติ